

PARROQUIES@ARENYS

Sant Martí d'Arenys de Munt i Santa Maria d'Arenys de Mar (Bisbat de Girona)

28 MARÇ 2020 - DISSABTE DE LA SETMANA IV DE QUARESMA / C - NÚM. 10

LECTURES DEL DIA

· Lectura primera
Jr 11, 18-20

Jo era com un anyell mansoi
que duen a immolar

· Salm responsorial
Sl 7

R. Senyor, Déu meu,
en vós em refugio

· Vers abans de l'evangeli
Lc 8, 15

Feliços els qui amb cor bo
i dòcil guarden la paraula
de Déu, i donen fruit
amb perseverança

· Evangeli
Jn 7, 40-53

El Messies, ha de venir
de Galilea?

SANTORAL

Sant Doroteu
Sant Esteve Harding
Sant Guntram

INTENCIONS DE MISSA

- Difunts:

Família Badia-March

- Agraïment:

A tots els que abasteixen de
productes els nostres mercats,
botigues i establiments

UNES PARAULES

Benvolguts i benvolgudes, el nostre bisbe de Girona, Mons. Francesc Pardo, ens va enviar fa un parell de dies una carta als capellans i diaques. M'ha semblat bonic compartir-ne tres fragments, aquests propers dies. El primer vol ajudar-nos a recuperar aquell antic sentit d'església com a comunitat. D'aquella primera església que, configurada al voltant d'un apòstol, tenia els ulls fixos en el Senyor. Avui, aquell successor dels apòstols a Girona és el nostre bisbe Francesc. Un pare que ja té 74 anys i ens cal prendre'n consciència, com a fills espirituals, que hem de vetllar també per ell, encomanar-lo a les nostres pregàries i fer-lo present en el nostre dia a dia. Així, potser, recuperarem també aquell amor cap a la institució que representa, i aquell sentit d'Església com a casa gran de tots.

Ens escrivia:

«Estimats preveres i diaques, vivim aquests dies de confinament amb preocupació i alhora amb serenor i pau. Preocupació sobretot per les famílies dels qui moren, pels infectats pel virus, per les famílies i feligresos de les nostres parròquies i comunitats, també vetllant per la nostra pròpia salut. Però alhora amb pau i serenor, tal com he comprovat parlant amb cadascú de vosaltres. M'heu manifestat que us sentiu ben acompanyats pel Senyor en l'Eucaristia, en la pregària, i també pels veïns i feligresos que s'han ofert per tot allò que necessiteu. Certament que amb el vostre capteniment demostreu com cal afrontar els moments difícils i durs. És cert que no tenim les activitats habituals, però segur que tenim més temps per acollir i meditar la Paraula de Déu i per pregar tot recordant els qui ens han estat encomanats».

Unes paraules molt ben trobades que ens han d'ajudar, també a nosaltres, a augmentar el nostre temps d'acollida i meditació de la Paraula de Déu. Ho podríem fer demà, diumenge, per marcar que és el dia del Senyor, de buscar un petit moment a casa, meditar la paraula de Déu, fer una pregària en família, escoltar els programes religiosos de les emissores de ràdio dels dos Arenys i seguir la missa per la televisió. Per què no?

Mn. Joan Soler i Ribas

L'EVANGELI (Jn, 7, 40-53)

Els guardes tornaren als grans sacerdots i als fariseus que els havien enviat, i aquests els van dir: «Per què no l'heu portat?» Ells els respongueren: «Ningú no ha parlat mai així». Els fariseus replicaren: «Vosaltres també us heu deixat enganyar? Qui de les nostres autoritats o dels fariseus hi ha cregut? Només hi creu aquesta gentussa condemnada d'ignorants de la Lleï». Un del sanedrí, Nicodem, aquell que al principi havia anat a trobar Jesús, preguntà: «La Lleï permet de condemnar ningú sense haver-lo escoltat i sense saber què fa?» Ells li respongueren: «Tu també ets galileu? Estudia l'Escriptura i veuràs com de Galilea no en pot sortir cap, de profeta».

COMENTARI

Avui sí! Avui aquells grans sacerdots i fariseus es treuen finalment la màscara que portaven. Per què? Doncs perquè estaven tan lluny de Déu que neguen totes les evidències que Jesús era una persona extraordinària. Els mateixos soldats que l'han anat a detenir no s'hi han atrevit, perquè: «Mai ningú no ha parlat així». I Nicodem, que també l'havia escoltat, el defensa: «Es pot condemnar algú sense escoltar-lo?». És evident, que no! Però aquells sacerdots i fariseus ja no només estaven sords, sinó que estaven cecs, i insulten a tothom: «Només hi creu la gentussa condemnada d'ignorants». ¿Quantes vegades no he agafat aquest fragment d'evangeli i, quan alguna persona s'ha burlat de mi perquè soc capellà, perquè soc creient i m'ha dit: «De veritat encara creus en tot això? Però si això és una cosa del passat. Em pensava que eres més llest!». Jo sempre he pensat, quina sort: Beneïda ignorància que m'ha permès descobrir l'Amor de Déu. Beneïda ignorància que m'ha obert els ulls per a veure l'interior del cor, les orelles per escoltar les lloances de Déu i la boca per intentar parlar d'un Amor que va més enllà del que mai hauria pogut imaginar. I aquells fariseus acaben amb un bon consell: «Estudia l'escriptura». O sigui, llegeix la Bíblia. Així ho faré. Cuideu-vos molt tots.